

D mod UK (appl. 30240/96 EMD dom, afsagt den 2. maj 1997)

Sagsfremstilling:

D, der havde statsborgerskab i St. Kitt, blev 21. januar 1993 anholdt i en lufthavn i UK i besiddelse af en stor mængde narkotika. Han blev efterfølgende idømt seks års fængsel og udvist for bestandig. Under afsoningen af sin fængselsdom blev D syg og fik konstateret AIDS i udbrud. I januar 1996, umiddelbart inden hans løsladelse og efterfølgende udvisning til St. Kitt, klagede D forgæves over afgørelsen om udvisning, idet han henviste til, at han i tilfælde af en udvisning ville skulle tilbringe de resterende dage af sit liv i smerte, lidelse og isolation. Han henviste også til, at han hverken havde nære slægtninge, bolig eller finansielle midler til at klare sig selv på St. Kitt, ligesom hans død ville blive fremskyndet, da han ville være ude af stand til at få den fornødne medicinske behandling.

Påstand:

D indbragte UK for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at medlemsstatens myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udvist til St. Kitt, idet de forhold, han i så fald skulle tilbringe den resterende del af sit liv under, var i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen gav D medhold i, at medlemsstatens myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udvist til St. Kitt. Domstolen fastslog indledningsvis, at artikel 3 kan finde anvendelse i andre tilfælde, end hvor den pågældende behandling er resultatet af forsætlige handlinger fra statslige myndigheder eller private personer eller grupper af personer, som myndighederne er ude af stand til at beskytte imod (pkt. 49).

Herefter lagde domstolen vægt på, at D's sygdom, der var fremskreden, var dødelig og uhelbredelig, og at den begrænsede livskvalitet han opretholdt skyldtes tilgængeligheden af avancerede behandlingsmuligheder og medicin i UK (pkt. 51). Domstolen lagde endvidere vægt på, at hans død ville blive fremskyndet ved en deportation til St. Kitt, at det ikke var blevet påvist, at der ville være nogen til at støtte ham, samt at det ikke var blevet påvist, at han ville blive garanteret en seng i et af de hospitaler, der tager sig af AIDS patienter på St. Kitt (pkt. 52). På baggrund af ovennævnte helt specielle omstændigheder og det faktum, at D befandt sig på et kritisk stadium i en dødelig sygdom, fandt domstolen, at en udvisning til St. Kitt ville krænke artikel 3 (pkt. 53). Domstolen bemærkede endvidere, at UK siden 1994 havde haft ansvaret for behandlingen af D, der nu var blevet afhængig heraf (pkt. 53). Domstolen gjorde afslutningsvis klart, at de forhold, der ventede D på St. Kitt, ikke i sig selv krænkede artikel 3 (pkt. 53), ligesom den understregede, at udlændinge, der har afsonet deres straf og afventer udvisning, ikke principielt kan forvente at forblive i pågældende stat, med henblik på at drage nytte af medicinske, sociale eller andre fordele, som staten har stillet til rådighed under udlændingens ophold i fængsel.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=695912&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACBCD1763D4D8149>